

slag, hvorved det af Næstved Kommune udtalte Ønske om den paagældende Bygnings Restaurering maa blive imødekommet.

Endelig ønsker jeg at fremsætte et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Jeg har i sidste Valgkampagne gentagne Gange faaet Anmodning fra Landboere i min Valgkreds om, naar jeg atter kom ind paa Tinget, at rette en indtrængende Henstilling til Landbrugsministeren om, at der maa komme bedre Gang i Tiendeafløsningen end hidtil. Jeg tror, at den tidligere Landbrugsminister havde et Arbejde for i saa Henseende, da der ogsaa tidligere til ham har været rettet Henvendelser angaaende dette Spørgsmaal, og han har erklæret, at denne Sag havde hans store Interesse, og at han gerne vilde medvirke til, at disse Ønsker kunde imødekommes. Jeg vil nu gentage denne Henstilling til den nuværende højtærede Landbrugsminister. Jeg tror, at der for Tiendekontorets Vedkommende meget godt kunde indføres Reforme, hvorefter Tiendeafløsningen kunde foregaa paa en for Befolkningen mere tilfredsstillende Maade. Jeg skal ikke trætte med en Omtale af, hvad der burde gøres i saa Henseende. Den højtærede Landbrugsminister kender meget godt den Misfornøjelse, der er til Stede, og jeg vil, som sagt, henstille, at han saa vidt muligt drager Omsorg for, at der kommer mere Gang i Forretningerne i det paagældende Tiendekontor.

Sluttelig har jeg endnu et Landbrugs-spørgsmaal at gøre Landbrugsministeren bekendt med. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har i en tidligere Rigsdagssamling slaaet til Lyd for, at Staten skulde række en Haand til de Bestræbelser, der gøres af det danske Landbrug for at komme Ukrudtsplanterne til Livs, og blandt mine Landvælgere har der været al Tilslutning til det Ønske, der i saa Henseende i sin Tid blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds.

Idet jeg udtaler dette, vil jeg gerne henlede Landbrugsministerens Opmærksomhed paa en anden Ting, som adskillige af mine Vælgere vilde anse det for heldigt, om man kunde opnaa Støtte til fra Statens Side, nemlig en Maade, hvorpaa der kunde raades Bod paa den Skade, de bekendte Ravnefugle, Raagerne, forøve rundt omkring paa de sjællandske Kornmarker. Det er ikke ringe Værdier, denne Fugl ødelægger for de sjællandske Landbrugere, hvis Marker grænse op til de Skove, de

paagældende Dyr have udset sig til Tumlplads. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at en Mand i min Valgkreds, der skød en af disse Fugle, tog Anledning til at skaffe sig tilstrækkelig dokumenteret, at den paagældende Fugl indeholdt godt og vel 100 forskellige Havre- og Bygkærner. At det virkelig er en Ulykke for de Gaardmænd, Husmænd og Parcellister, som have nys tilsaaede Kornmarker, der ligge op til de Skove, hvor disse Fugle husere, tror jeg, enhver vil forstaa. Man kan se, at Markerne til en vis Grad ødelægges, og at Udbyttet ikke bliver tilnærmelsesvis det, det kunde og burde blive, hvis ikke disse uheldige Forhold vare til Stede. Jeg ved godt, hvad den højtærede Landbrugsminister vil sige, nemlig, at der er ogsaa nogle, der paastaa, at Raagen gør Gavn, idet den indfanger visse for Kornet og Planterne skadelige Insekter. Det er meget muligt; men ikke desto mindre er den bleven en saa stor Plage i visse Dele af Sydsjælland, at jeg meget gerne vilde høre, hvad den højtærede Landbrugsminister mener, der kunde gøres for at række en Haand til de Folk, som tage Del i Bestræbelsen for at udrydde Raagerne.

Deuntzer: I den Tale, hvormed det nuværende ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) forelagde det her foreliggende Budget, skjulte han ikke, hvad der ikke lader sig skjule, at Statskassens Stilling og Statens finansielle Husholdning for Tiden vare meget slette. Men der var dog ikke saa faa opmuntrende Bemærkninger, som bleve fremdragne i hans Udvikling, blandt andet saadanne som, at vi vist vare naaede til Bølgedalens Bund nu, at selve vort Erhvervsliv i Bunden var sundt osv., og at man var berettiget til at regne med Opgang. Jeg skal ikke bebrejde den forhenværende Finansminister dette. Jeg anser det egentlig for at høre, om ikke til en Finansministers Pligt, saa til en Slags uundgaaelig Form for en Finansminister, at han, naar Tiderne ere meget gode, raader til Varsomhed og advarer mod de slette Tider, som nok kunne komme, og naar Tiderne ere daarlige, siger: Vent bare, det gaar nok op efter igen, og det er allerede begyndt. Som sagt, jeg bebrejder ham ikke dette og finder heller ikke, at man kan paavise, at det er urigtigt. Men jeg vil dog tilføje, at for mig og for mange, som ikke ere uden Kyndighed i disse Anliggender, staar det saaledes, at nogen Opgang i vor økonomiske Stilling er der endnu ikke Tegn til, og hvis den